

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Mathathias ex Levi. Nemesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Non hæc Suadæ medulla est, sed metallarum suada,
 Superavit actæi Senis vota :
 Ille loquentium pectus de tima introspicere optavit,
 Hic, apertus Orator,
 Non tam vocem quam vocis organa ostendit:
 Simulq; ad Auditores verba mittit, & viscera.
 O felicem Populum, Argure libertatis Razia!
 Qui suam erexta, sacrifica manu tractata, consuleat
 Omnia libera, & secuta pronunciat.
 Actum est de tua tyrannide Antioche:
 Horum hominum ingenuitatem non coges,
 Quid enim? Portas objicies?
 Libertatis clavim manu tenent, pugionem,
 Muros? Ad libertatem murus est gradus,
 Catenas? Difficilius est sua intestina proscindere.
 Jugum; Hæ cervices frangi possunt, non flecti.
 Inediam? Possunt sine visceribus vivere
 Viscera ipsa exiges? Ultrò ejaculantur
 Puto etiam suos nervos arcubus sufficient, ut feriant.
 Ah quid Amore libertatis ingeniosus, ac sævius,
 Titiano immitior vulture, suum scalpit pectus.
 Vis amorem pingere?
 Raziam in laxo pingere, sua viscera dividentem?
 Eviscerati Amoris symbolum est.
 Errant qui patriæ Patrem vocant hunc Severa
 Magnam Matrem verius dixerint:
 Nam late fuis visceribus Cives amplexus,
 Omnes suos liberos fecit.
 Utinam imperilia hæc frustra Civibus inânsi possent:
 Nullum verius fortitudinis semen est jactum.
 Voluit igitur post declamationem mori,
 Ut integrum animum semianimi Populo legaret.
 Atqui, tardante Atropo,
 Vitæ suæ filium ipse præcidit.
 Et nullas Fato gratias debuit, sed sibi.

MATATHIAS
 EX LEVI

NEME.

NEMESIS.

O Cœlitum strenuissima Nemesis,
 Empyrii Numinis & anxie Necessitatis Filia:
 Dic quales aculeos Levitarum patientiæ suffixeris,
 Ut Martyria Matte mutarent.
 Scio: Post enormem Sanctorum stragem,
 Solitudine in Civitatem ingressâ, in solitudinera fugerant
 Cives.

Quâ nulla infelicibus felicior patria.
 Tu de cœlesti prætorio delapsa Virgo;
 Pontificem Mathathiam in cinere jacentem sic accendisti.

Quid agis cinerarie Senex?

*Hoc cinere zelum suppressis, qui aternus est focus
 Sacerdoti commissus?*

Occidi cupis, cum liceat occidere?

O ingloriam fortitudinem, qua pati tantum potest:

Ergo ut vivat Religio sanguinem totum dabis?

Hoc in se peribit exanguis,

Cape in armatos arma.

Miseri fiant, qui miseros faciunt.

Sentiant hostes adhuc te virum.

His monitis perpunctus Mathathias.

Sine Populo Princeps, Pontifex sine Templo,

Se, Flios, familiam.

In sacram militiam contra Tyrannos conscribit.

Tu interim divina Nemesis,

Pro belli signo, bellum dedisti.

Commissis alto in æthere flammeorum equitum cohortibus,
 Aureis inter se armis dimicantium.

In dubio victoriæ auspicio: quid enim auro inexpugnabile?

Horruit tua consilia Tyranni Prætor Apelles

Versusque ad crudelitatis alterum genus, clementiam;

Blanda spe Mathathiam Idolis conciliare tentat, non minis,

Sed nihil sperat, qui nihil timet.

Hic non Deum deserit modo,

Sed desertorem Judæum, Idolis adolentem,

Ipsâ in arâ jugulat:

Oppressurum quos impunè aluerat ignes.

Tum ferrum in prætoris pectus intendit, cujus oculos spre-

verat.

I 2

Ut

Ut peccandi author, cum peccat, ministro plecteretur,
O meritas vices!

Sacerdos Judici carnifex; Judex Sacerdoti fit reus,
Nescio ad quem pertineant hæ victimæ,
Sane Deo cadunt, à Dæmonerapiuntur.

Rediit ex his vulneribus in Religionis venas sanguis,
Respirant Judæi ipso flatu, quem Prætor exhalavit,
O quantulis ex rebus quanta pendent!

Calamitas & beatitudo, sola pugionis acie distabant,
Successu animosior Pontifex,
Ad Dei partes Populum vocat,

Vox classicum fuit, vexillum pugio,
Egisti sub ea signa Assidæorum academiam,
Fortissimum genus, quia Sanctissimum.

Græci, ex leonibus vulpes, ad patrias artes confugiunt,
Aderant septimæ lucis sacra otia:

Tum feriatum Hebræorum Martem laceffunt Barbari,
Heu misera ignorantia conditio?

Judæorum plerique ignavi, quia ignari,
Sabbati quam sui tutelâ religiosiores,
Cædi malunt quam cedere.

Tu intrepidâ intempestivæ pietatis morâ,
Surge, inquis, *Mathathia: Sabbatum Marti consecra.*
Quietis dies est, non inertia.

Nec ulla dulcior quies, quam sub palmâ,
Ipsa Impiorum cades

Festum diem faceret, nisi esset.

Beasti ergo te horribili spectaculo indignabunda Virago:
Fregisti properante curru Græcorum cumulos,
Manente magnis in vulneribus orbitâ.

Ex eodem cruento gramine
Equis pabula, crinibus gramineam exhibuisti,
Ac ne lætitiæ funalia deessent,

Templa cum Mystis, Idola cum Idololatriis incendi jubes:
Nec citius jubes, quam incenduntur.

Quicquid irreligiosum erexerat Græcia,
Ne adoretur, aduritur.

Tu inter illa incendia dirum subridens,
Frægere, inquis, Antioche, promerita hac luce.

Potes jam vero cognomento illustris fieri.
 Sic Barbarum jugum excutit Mathathias,
 In cujus unam domum, Judææ virtus translata.
 Tum fatali bello confecto, fato conficitur,
 Palmas numeraturus, quas præmiserat.
 Tu ad Cœlum conversa, & mucronem lambens:
Io, inquis, Superi.
Nihil unquam dulcius bibi.

JUDAS MACHABÆUS
 MATHATHIÆ FILIUS.
 TROPHÆA.

Parcite tantisper undis lassati Remiges,
 Ne venerabile hoc littus illaudatum recedat.
 Insignis ille Obeliscus, Modinæo solo apicem imponit,
 Machabæorum cunis & sepulcris beato.
 Ingentes illæ columnæ armis graves
 Cœlo ingerunt quicquid formidaverat tellus.
 Inter hæc Trophæa Judæ Mausolæum surgit.
 Qui sacro & militari ministerio bis Princeps,
 Majora, quam geri possint, gessit.
 Dignum corpore Animum res gestæ docent:
 Dignum Animo corpus, Gigantea monstrat lorica.
 Huic pro patriâ lege contra Barbaros accincto
 Universa militavit Natura.
 Angeli armis, Aër spectris, Somnus prælagiis.
 Mortuos etiam sortitus Auxiliarios,
 Ab Ozia animatur, armatur ab Jeremia.
 Deus ipse tanto Imperatori centuriatus,
 Fulmineâ manu Fecialem se præstitit.
 Ut crederes Deum pugnare, Judam imperare.
 Quin ab ipso sterere Hostes;
 Nam fulguranti Judæ obtutu dementantes,